

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

בפני כב' הרשם הבכיר ריאד קודסי

התובעת ויקטוריה בדריאן

נגד

הנתבעת לודה זייציק

פסק דין

1 בפני תביעה לתשלום פיצויים בסך 75,000 ₪ בגין לשון הרע שפרסמה הנתבעת, לכאורה, על התובעת
2 ברשת החברתית פייסבוק.
3

רקע וטענות הצדדים

4
5
6
7 1. התובעת, ישראלית ותושבת הארץ, היא דמות פוליטית, אשר התמודדה בבחירות
8 המוניציפליות, שנערכו ביום 30.10.2018, לראשות המועצה המקומית קצרין, והיא משתייכת
9 לקהילת ישראלים יוצאי אתיופיה.

10
11 הנתבעת הינה תושבת העיר קצרין.

12
13 2. על פי האמור בכתב התביעה, בחודש יולי 2018 או במועד סמוך לכך, הנתבעת הפיצה ביטוי
14 כתוב בדף הפייסבוק של רומן לוינגר שם ראיין את תושבי קצרין שתמכו במועמדותה של
15 התובעת, וזו לשון הנתבעת: "חבר'ה, אתם יודעים שוויקי, זו שזוחלת לשלטון, שונאת
16 רוסים ברמה גנטית, אז תפעילו כבר את המוח!" (להלן: הפרסום הראשון).

17
18 3. עוד בחודש יולי הנ"ל או במועד סמוך לכך, הנתבעת חזרה והתבטאה באותו דף פייסבוק,
19 כלהלן: "[...] או שאתם רוצים שהעיר תתמלא בשחורים, וזה מה שיקרה אם היא תהיה
20 בשלטון, זה יהיה כמו בתל אביב, אי אפשר להוציא את הילדים החוצה." (להלן: הפרסום
21 השני).

22
23 4. כן נטען כי במהלך אותו חודש יולי 2018 הנתבעת שבה והפיצה ביטוי כתוב בגנות התובעת,
24 שוב, באותו דף הפייסבוק אך הפעם בזו הלשון: "חבר'ה, אם אנחנו הולכים עכשיו להפיל
25 את כל הצרות על אפרצב, אז זה יהיה הסוף שלנו, תרתי משמע. תראו מי מזדחל לשלטון,
26 זה נורא, חסרים לנו כאלה, היא משלמת כסף כדי להאשים את אפרצב בכול, אנשים,
27 תתעשתו [...] אסור לסמוך על אנשים כמו ויקי." (להלן: הפרסום השלישי).

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

- 1 לטענת התובעת, שלושת מעשי הפצת הביטויים שפורטו לעיל, מקימים את עוולת לשון הרע
2 בהתאם לסעיף 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965, כאשר מעיון בפרסום הראשון,
3 כל אדם סביר יאמין כי התובעת היא גזענית האוחזת באידאולוגיה קיצונית לפיה המטען
4 הגנטי של ישראלים עולי ברית המועצות, מהווה סיבה מספקת כדי לתעב אותם. כך גם באשר
5 לפרסום השני, כל אדם סביר ישתכנע כי התובעת רוצה לחרב את העיר קצרין ולהציף אותה
6 ב"שחורים", וכי התובעת משתייכת לקבוצת אנשים מסוכנים שתהפוך לקבוצה השולטת
7 בקצרין. כן, ביחס לפרסום השלישי, נטען כי כל אדם סביר יאמין כי התובעת מעסיקה
8 בתשלום שכירי חרב ומצווה עליהם לפרסם האשמות שווא בגנותם של אחרים, ובשל כך
9 ישתכנע כי התובעת היא עבריינית מסוכנת וערמומית.
- 10
11 6. הנתבעת טענה בכתב הגנתה כי יש לדחות את התביעה כנגדה על הסף, זאת מאחר והתובעת
12 כלל לא צירפה את צילום המסך המראה את הסרטון כפוסט ואת כלל התגובות שפורסמו
13 לפוסט. כך גם לא צירפה התובעת פרטים על אודות הקבוצה בה פורסמו הפרסומים ואף לא
14 תיארה מה תואר באותו הפוסט.
- 15
16 7. לגופו של עניין, טענה הנתבעת כי היא צורפה לקבוצה של התובעת מבלי לקבל את אישורה.
17 לטענתה, התגובות נשוא התביעה פורסמו בחודש יולי 2018, בהפרש של כמה דקות, בתגובה
18 לסרטון שהעלה רומן לוינגר לקבוצה שבשליטת התובעת. נטען כי לוינגר הוא גיסה לשעבר של
19 ביתה של הנתבעת. ביחס לסרטון צוין כי מדובר בראיון בשפה הרוסית שערך לוינגר עם
20 שלושה תושבי קצרין, ובו המרואיינים מדברים על דימטרי אפרציב, אשר ניצח את התובעת
21 בבחירות לראשות המועצה, באופן לא ראוי.
- 22
23 8. עוד טוענת הנתבעת כי הסרטון לא צורף לכתב התביעה, ואין לנתבעת כל גישה המאפשרת
24 להציג את הסרטון. הנתבעת פרסמה תגובות בהקשר לתובעת רק בפרסומים נשוא התביעה,
25 לא פרסמה מעבר לכך ולא פרסמה בעמוד הפייסבוק הפרטי שלה. נטען כי התובעת היא זו
26 שהביאה את הפרסומים לפרסום ארצי על מנת למנף את מערכת הבחירות שלה, ולולא
27 פעולותיה של התובעת לא הייתה תהודה לפרסומים, כאשר אלו פורסמו בשפה הרוסית בלבד,
28 בקבוצה אותה הקימה התובעת. התובעת היא שיצרה תהודה תקשורתית וכי מתן הבמה
29 התקשורתית הארצית סייע לתובעת בהתמודדות על ראשות המועצה, שכן התובעת הפסידה
30 בפער קטן של 36 קולות וקיבלה מספר זהה של חברי מועצה כמו ראש העיר הנבחר.
- 31
32 9. כן העלתה הנתבעת טענת הגנה אמת דיברתי והגנת תום הלב ביחס לפרסומים הנתענים.
33
34 10. ביום 4.7.2021 נשמעו עדויות הצדדים בדיון לפניי והתרשמתי מהעדויות באופן ישיר. ב"כ
35 הצדדים סיכמו טיעוניהם בכתב.
- 36
37

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובכלל הנספחים, שמעתי את העדויות ונתתי ליבי לסיכומי ב"כ הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה. בהתאם לתקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 פסק הדין ינומק בתמצית.

12. ראשית מצאתי לדחות את טענות הנתבעת ולפיה דין התביעה להידחות על הסף, מאחר ולא הוצג הפוסט במלואו הכולל את הסרטון, שבעקבותיו כתבה הנתבעת את התגובות נשוא התובענה. סברתי כי די בהצגת הכתוביות על ידי התובעת על מנת לבסס את עילתה בתביעה זו, יחד עם זאת, יוער, כי אי הבאת התמונה בכללותה עשויה להשפיע על ההכרעה האם תוכנה של תגובת עולה לכדי לשון הרע.

האם התגובות נשוא התביעה מהוות לשון הרע

13. לצורך הכרעה בתובענה בעניין לשון הרע, יש לבחון בשלב הראשון, האם הביטוי מהווה לשון הרע כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע והאם מתקיים יסוד הפרסום בהתאם לסעיף 2 לחוק.

14. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, מגדיר את המונח "לשון הרע" כפרסום שעלול:

" (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו

או במקצועו;..."

15. פרסום מוגדר בסעיף 2 לחוק, באופן שכולל אמירות בעל-פה, בכתב או בדפוס. לפי סעיף 2(ב):

"רואים פרסום לשון הרע... אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או

לאדם אחר זולת הנפגע;..."

16. מכאן, כי על מנת שיתקיים פרסום של לשון הרע, די בכך שדבר לשון הרע יגיע לנמען אחד שאינו התובע או הנתבע.

17. בחינת משמעות תוכן הפרסום לשם קביעה האם מדובר בלשון הרע או לא, נעשית באופן

אובייקטיבי, מנקודת מבטו של האדם הסביר, ולא דווקא כיצד פורש בפועל על ידי הצדדים,

או על ידי הנמענים (רע"א 8685/12 גואנמה נ' כל אל ערב בע"מ, (פורסם בנבו); ע"א 751/10

פלוני נ' ד"ר אילנה דייין-אורבך, (פורסם בנבו)).

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

18. בשלב השני, יש לבחון האם קמה אחת ההגנות המפורטות בחוק איסור לשון הרע, אשר פוטרת מאחריות בגין אותו פרסום (ע"א 8345/08 עו"ד בן נתן נ' מוחמד בכרי, (פורסם בנבו); ע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך, (פורסם בנבו)). הנטל להוכיח את תחולתן מוטל על הנתבע.

19. בשלב השלישי יש לבחון את הסעדים המבוקשים: פרסום מתקן וסעד של פיצוי כספי.

פרסום ברשת החברתית "פייסבוק"

20. בית המשפט העליון קבע כי פרסום תוכן עצמאי כפוסטים בפייסבוק הינו פרסום לכל דבר ועניין (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, (5/4/18)).

21. כך גם באשר לפרסום תגוביות, נקבע בפסיקה כי אלו מהווים פרסום על פי חוק. יחד עם זאת, לאור החשיפה הפחותה של התגוביות, החלת החוק עליהן הינה מרוככת יותר, ביחס לפרסומי תוכן עצמאיים. וכך התייחס כב' השופט ריבלין לפרסום תגוביות (רע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי. טי. סי [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ, (25/3/10);

"חלק ניכר מהפרסומים נושא במקומותינו אופי וולגרי ובוטה, וישנו פער בולט בין הנחרצות של הדעות המבוטאות לבין התשתית התומכת בהן. כל אלה משפיעים ללא ספק גם על הערך והמשקל שניתן לייחס לרבים מפרסומי ה-instant המופיעים באינטרנט חדשות לבקרים. אולם בכל אלה אין כדי לשמוט את הערך החוקתי העומד ביסוד השיח הזה. עצם העובדה שיש מבין התגוביות שטעמן רע וניסוחן עילג בוודאי אינו מוציא אותן מתחולת הזכות החוקתית לחופש ביטוי".

מן הכלל אל הפרט;

בחינת הפרסומים

22. הנתבעת לא חלקה על כך שהפרסום של התגוביות בוצע על ידה באמצעות חשבון הפייסבוק הפרטי שלה, כאשר לדבריה היא רק התכתבה עם אנשים (עמ' 16, שורות 13-18).

23. אין חולק כי פרסום תוכן התגוביות המתייחסות לסרטון שהועלה כפוסט עצמאי, בקבוצה בה חברים אנשים נוספים מלבד התובעת והנתבעת, מהווה פרסום בהתאם לסעיף 2 לחוק.

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

- 1 24. יש לציין כי מדובר בקבוצה פרטית אשר נפתחה על ידי התובעת והייתה מצויה בשליטתה,
2 דבר אשר לא נסתר בעדות התובעת לפניי (עמ' 4, שורות 26-33, עמ' 5, שורות 2-4, 16-19).
3 התובעת לא ידעה לומר כמה חברים היו בקבוצה.
4
5 25. משהתייתר הצורך לדון בשאלה האם הנתבעת פרסמה את הפרסומים נשוא כתב התביעה,
6 אפנה לבחינת תוכן הפרסומים ואבחן האם יש בהם משום הוצאת לשון הרע כנגד התובעת,
7 וככל שכן, האם עומדות לנתבעת ההגנות הקבועות בחוק.
8
9 26. אך קודם שאדרש לבחינת הפרסומים, אקדים ואומר כי לא עלה בידי לקבל את טענת התובעת
10 כי יש לראות כל תגובת כפרסום נפרד, אשר מזכה גם בפיצוי נפרד. במקרה זה, על אף
11 שעסקינן במספר תגובות הרי שמדובר ברצף תגובות שנכתבו ביחס לפוסט ספציפי, בשרשור
12 של תגובות ובאותו הזמן. במקרה זה סברתי, כי אין כל תגובת עומדת לבדה, אלא שיחד הן
13 מהוות חלק משיח שהתנהל בהתכתבות. משכך, יש לראות את כלל התגובות כחלק מפרסום
14 אחד.
15
16 הפרסום הראשון והשני:
17
18 27. הפרסום הראשון בגינו נתבעת הנתבעת הינו תגובת שפורסמה בפוסט המציג סרטון המראיין
19 את תושבי קצרין. בתגובת כותבת הנתבעת כך: "חבר'ה, אתם יודעים שוויקי, זו שזוחלת
20 לשלטון, שונאת רוסים ברמה גנטית, אז תפעילו כבר את המוח!"
21
22 28. לטענת התובעת, בפרסום הראשון ביקשה הנתבעת להציג את התובעת כמי שמזדחלת לשלטון
23 בנכלוליות, שונאת בני אדם ממוצא רוסי מיום היוולדה או כאילו היא גזענית השונאת בני
24 אדם רק בגלל מוצאם. הנתבעת מצידה לא הכחישה פרסום זה, אך טענה כי עומדות לה הגנת
25 תום הלב על פי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, הבעת דעה על פי סעיף 15(4) ואמירת ביקורת
26 על פי סעיף 15(6).
27
28 29. הנתבעת טענה בסיכומיה, כי התובעת הפגינה זלזול מתמשך בראש המועצה אשר הינו עולה
29 מחבר העמים, ומכאן התחושה בקרב תושבי קצרין, כי התובעת מזלזלת בעולים מחבר
30 העמים. הנתבעת טוענת כי האמרה לפיה התובעת "שונאת רוסים באופן גנטי", הינה הבעת
31 דעה וכי היא לא הציגה את התובעת כגזענית.
32
33 30. יצוין, כי עסקינן בפרסומים אשר בוצעו במהלך מערכת בחירות, כאשר התובעת הינה אשת
34 ציבור המבקשת להיבחר לראשות המועצה, ככזו חשופה היא לביקורת מצד יריביה
35 ומהתומכים בו. ביקורת ציבורית פוליטית הינה נדבך חשוב לקיום דמוקרטי, שכן זכותו של

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 63272-05-19 בדריאן נ' זייציק

1 הציבור לגבש דעה על אנשים המשפיעים על חייו (ראה א.שנהר, דיני לשון הרע תשנ"ז), 234-
2 , 235 , ת"א 67115-07 דבורה נ' ציזר, (פורסם בנבו).

3
4 31. עוד בהקשר זה, יש לומר כי הרף לבחינת הוצאות לשון הרע ביחס לאישי ציבור להבדיל
5 מאנשים פרטיים הוא שונה באופן מהותי. בעוד השיח הציבורי ביחס לאנשי ציבור הוא נרחב,
6 וגם ביטויים שנחשבים כבוטים או וולגריים או מהווים לשון הרע ביחס לאנשים פרטיים, לא
7 ייחשב בהכרח ככאלה ביחס לאישי ציבור. וכך נקבע בע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם
8 שפירא, (פורסם בנבו):

9
10 **"... גופים ואנשים, הנושאים במשרת ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין**
11 **בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים**
12 **בהתנכלות לשמם הטוב. כמוכן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשם הטוב,**
13 **שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן**
14 **לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי."**

15
16 32. אין הדבר אומר כי דמו של איש ציבור מותר, אלא יש ליתן לכך משקל שונה. מקום בו הובעה
17 דעה כנגד איש ציבור, החורגת ממידת הסביר, אף נקבע כי הוצאה לשון הרע, ובית המשפט
18 חייב בתשלום פיצוי כספי בגינה (ת"א 14187-05-17 צורי ואח' נ' קרשובר ואח', (פורסם
19 בנבו)).

20
21 33. הנתבעת בפרסום הראשון מייחסת לתובעת תכונה בזויה והיא גזענות. סברתי כי מדובר
22 בהוצאת לשון הרע. הנחרצות המתבטאת בתגובת זו אינה יכולה להוביל למסקנה כי מדובר
23 בהבעת דעה ויש בה משום חריגה מגדר הסביר. האדם הסביר אשר נחשף לביטוי זה עלול
24 להשתכנע כי התובעת גזענית השונאת אנשים ממוצא רוסי.

25
26 34. אשר לפרסום השני, אשר יובא בלשון אומרו: **"[...] או שאתם רוצים שהעיר תתמלא**
27 **בשחורים, וזה מה שיקרה אם היא תהיה בשלטון, זה יהיה כמו בתל אביב, אי אפשר להוציא**
28 **את הילדים החוצה."**

29
30 35. התובעת טענה כי מדובר בלשון הרע שכן היא משתייכת לקבוצה בעלת צבע עור כהה ושורשיה
31 מאתיופיה, ובפרסום הנתבעת יש כדי להציג השחורים כאנשים מסוכנים. הנתבעת מנגד,
32 טענה כי חששה שמא יעברו לעיר מהגרי עבודה מסודן ואריתריאה, שיעבדו ללא אישורי
33 עבודה ויבצעו עבירות שונות.

34
35 36. בעדותה נשאלה הנתבעת על אמרה זו וטענה כי מדובר בטעות בתרגום, וחששה היה שמא
36 יגיעו אנשים לא ראויים (עמ' 17, שורות 17-18).

37

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

1 37. אף באמור בפרסום זה, מצאתי כי יש בו משום הוצאת לשון הרע וביזוי אדם בשל גזעו.
2 התובעת טוענת כי בחירתה של התובעת, בעלת שורשים אתיופים וגוון עור כהה, תוביל
3 להבאת אנשים "שחורים", כן היא טוענת כי יש להיזהר מכך שמא תהפוך קצרין לתל אביב
4 ולא ניתן יהיה להוציא את הילדים החוצה. בכך רומזת הנתבעת כאילו הנתבעת מעצם היותה
5 בעלת עור כהה תמשוך אנשים שחורים ומסוכנים לעיר. אמירה שכזו אינה יכולה להתקבל על
6 הדעת. אין צבעו של האדם, בהיר עור או שחום עור, יכול להעיד על אופיו, פועלו או התנהגותו.

7

8

הפרסום השלישי

9

10 38. בפרסום השלישי כותבת הנתבעת כך: "...תראו מי מזדחל לשלטון, זה נורא, חסרים לנו
11 כאלה, היא משלמת כסף כדי להאשים את אפרצב בכול, אנשים, תתעשתו [...] אסור לסמוך
12 על אנשים כמו ויקי."
13

14

14 39. לטענת התובעת, בפרסום זו מבקשת לטעון הנתבעת כאילו התובעת משלמת כסף לשכירי חרב
15 על מנת שיפגעו ביריביה.

16

17 40. אין בידי לקבל את טענת התובעת ולפיה ניתן להסיק מהאמור כאילו התובעת הינה עבריינית,
18 מסוכנת. כמפורט, מדובר בתגובת שהועלתה במהלך מערכת בחירות, בתוך קבוצה סגורה,
19 שנועדה ליצור שיח. לרוב, במערכות בחירות, שיח הדברים יהיה לוחט ומלווה בהאשמות כנגד
20 המועמדים.

21

22 41. הריני סבור כי אין האדם הסביר מייחס משקל רב להאשמות המועלות במסגרת מערכת
23 בחירות. מכאן, כי לא כל פרסום שעלול להיחשב כלשון הרע בימי שגרה, ייחשב ככזה בזמן
24 ניהולה של מערכת בחירות.

25

26 42. יתר על כן, התגובת כאמור באה במענה לסרטון שהופיע בפוסט שהעלה מר רומן לוינגר.
27 פוסט זה לא הובא בפניי ולא ניתנה לי האפשרות לבחון את תוכנו. מאחר ולא הונחה בפניי
28 מלוא התשתית הראייתית, הרי שאין בידי לקבוע האם אמרות הנתבעת באו כחזרה על דברים
29 שנאמרו בסרטון או כמענה על פעולות התובעת. בנסיבות אלו, אין בידי לקבוע כי מדובר
30 בלשון הרע.

31

בחינת ההגנות - הגנת אמת בפרסום והגנת תום הלב

33

34 43. לא עלה בידי לקבל את טענת הנתבעת ביחס להגנת אמת בפרסום על פי סעיף 14. הנטל להוכיח
35 את ההגנות מוטל על ידי הטוען להן, דהיינו על הנתבעת. הנתבעת כשלה בכך.

36

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

- 1 44. [סעיף 14](#) לחוק קובע, בין היתר, הגנה על פרסומי אמת בנסיבות מסויימות:
- 2 "14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
- 3 שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל
- 4 בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של
- 5 ממש.
- 6 45. באשר לפרסום הראשון ניסתה לטעון הנתבעת כי התובעת זלזלה במועמד הרוסי לראשות
- 7 המועצה, והדבר מעיד על יחסה כלפי כלל עולי חבר העמים. כן טענה בעדותה לפניי כי העובדה
- 8 שהגישה תביעתה זו כנגד אישה ממוצא רוסי מלמדת על כך שהתובעת שונאת רוסים. כאשר
- 9 עומתה עם כך שהתביעה הוגשה לאחר אמירת הנתבעת, השיב כי לא ידעה שיש מגבלות
- 10 בפייסבוק וכי אסור לומר כך, וכך אישרה כי ביקשה מביתה להתנצל בפני התובעת, אולם
- 11 התובעת לא קיבלה את ההתנצלות (עמ' 17, שורות 1-3).
- 12
- 13 46. כך גם כאשר נשאלה מדוע חשבה כי העיר תתמלא שחורים לו התובעת תבחר, השיבה כי
- 14 אנשים חשבו שיהיה בלאגן (עמ' 17, שורות 13), ולמעשה לא נתנה הסבר מניח את הדעת באשר
- 15 לדבריה.
- 16
- 17 47. בנסיבות אלו, לא הצליחה הנתבעת להוכיח כי מדובר באמירת אמת. באשר לעניין הציבורי,
- 18 הרי שהנתבעת לא התייחסה לכך, אולם ברי כי מידע על אדם ציבורי או כזה המתמודד
- 19 לראשות מועצה מקומית, יש בו עניין לציבור. על אף האמור, משלא התקיים התנאי הראשון
- 20 הרי שלא עומדת לנתבעת הגנה זו.
- 21
- 22 48. עוד טוענת הנתבעת כי עומדת לה הגנת תום הלב מכוח סעיף 15. סעיף 15(4) קובע כלהלן:
- 23
- 24 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה
- 25 את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
- 26 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות
- 27 ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם
- 28 נתגלו באותה התנהגות;
- 29
- 30 49. [סעיף 16 \(ב\)](#) לחוק קובע לעניין פרסום בתום לב כך:
- 31 חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת
- 32 מאלה:
- 33 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
- 34 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום
- 35 אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

1 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה

2 להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

3 50. בענייננו, אין חולק כי התובעת, בהיותה מתמודדת לראשות המועצה המקומית, הינה אשת
4 ציבור. כן אין ספק שקיים עניין ציבורי בפרסום מידע אודות התנהלותה, מעשיה ודעותיה.
5 כמי שמבקשת לעמוד בראשות מועצה מקומית ביישוב המונה אוכלוסייה מגוונת הרי מידע
6 אודות יחסה כלפי האחר, הינו רלוונטי ולציבור קיים עניין בו.

7
8 51. יחד עם זאת, קבעתי לעיל כי תגובות הנתבעת אינן הבעת דעה גרידא, ויש בהן משום אמירת
9 עובדה וחריגה מגדר הסביר. הנתבעת פרסמה את התגובות, זאת מבלי לבדוק באמצעים
10 סבירים אם אמת הם או לאו. בנסיבות אלו, הרי שלא מתקיימים התנאים לשלילת חזקת
11 תום הלב הקבועה בסעיף 16 (ב) לחוק איסור לשון הרע.

12 שיעור הנזק

13
14
15 52. סעיף 7(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע פיצוי, שלא יעלה על סך של 50,000 ₪, ללא הוכחת
16 נזק.

17
18 53. בע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור, (פורסם בנבו) קבע
19 בית המשפט העליון קריטריונים במקרה של פיצוי ללא הוכחת נזק:

20
21 **"בפסיקת פיצויים לפי חזקה זו יעריך בית המשפט את הנזק ויקבע**
22 **פיצויים מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק בקהילתו; בהשפלה**
23 **ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה של**
24 **הפרסום; ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות**
25 **הצדדים – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי הפרסום."**

26
27 54. באשר לנזק שנגרם לתובעת מפרסומים אלו, טענה התובעת בעדותה כי התובעת חטפה
28 איומים וקללות. ילדיה בכו וסירבו לצאת מהבית (עמ' 10, שורות 26-20). לא הובאה כל ראיה
29 לכך.

30
31 55. התובעת העידה לפני כי הפרסומים פורסמו בעמוד הפייסבוק של הבחירות, בשפה הרוסית
32 (עמ' 4, שורה 26). מעדות התובעת עולה כי עמוד הפייסבוק נפתח מטעמה לצורך שיח פתוח
33 בקהילה בקרב דוברי הרוסית (עמ' 5, שורות 4-8).

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

- 1 56. התובעת אישרה כי ידעה על עמוד הפייסבוק וכי צוות מטעמה הקים את העמוד (עמ' 5, שורות
2 16-19). כן העידה כי היו מתנדבים, מישל וויקטור, שהיו אחראים על העמוד ואף על מחיקת
3 תכנים (עמ' 5, שורות 20-21). מכאן כי הייתה לתובעת שליטה מלאה על דף הפייסבוק, והיה
4 ביכולתה להורות על מחיקת הפוסטים מיד.
5
6 57. התובעת נשאלה מתי נודע לה על הפרסומים, והשיבה שאינה זוכרת, אך זה לא היה באופן
7 מיידי (עמ' 5, שורות 26). לא שוכנעתי מתשובתה זו. התובעת גם לא זימנה לעדות את מישל
8 או ויקטור שהיו אמונים על דף הפייסבוק מטעמה, ויש לזקוף זאת לחובתה.
9
10 58. התובעת נשאלה על אודות הראיונות התקשורתיים שביצעה, ושלמעשה יצרו הד תקשורת, כפי
11 שאישרה בעדותה (עמ' 9, שורה 29). היא העידה כי מטעם ערוץ 20 פנה אליה כתב בשם
12 אלירן טל אשר הגיע אליה לביתה ושוחח איתה על הפירסומים וכיצד הרגישה לגביהם. היא
13 אישרה כי ביקשו את רשותה לפרסם את הדברים והיא הסכימה. כך גם ביחס לראיון שנערך
14 איתה אצל עודד בן עמי בערוץ 12 וברדיו קול רגע (עמ' 7, שורות 13-28).
15
16 59. התובעת נשאלה האם מיד כשנודע לה על הפרסומים הרגישה שנפגעה, והיא השיבה כי חשה
17 הלם. יצוין, כי בראיון מול עודד בן עמי, אותו צירפה התובעת לראיותיה, טענה התובעת כי
18 לא הבינה בהתחלה שמדובר בגזענות וכי היה צריך להסביר לה שמדובר בביטויים פוגעניים.
19 התובעת נשאלה על כך, והשיבה כי היה מדובר בתהליך, אך לבסוף היא הבינה לבד שמדובר
20 בגזענות (עמ' 9, שורות 16-26).
21
22 60. התובעת הכחישה בעדותה כי ביתה של הנתבעת התקשרה להתנצל בשם אמה, אך מיד לאחר
23 מכן כאשר עומתה עם העובדה כי בראיון שעשתה ברדיו היא סיפרה כי ביתה של הנתבעת
24 התקשרה להתנצל, שינתה התובעת תשובתה ואישרה כי הייתה התנצלות. לדבריה, היא
25 סיפרה בראיון כי הייתה התנצלות זאת על מנת להרגיע את הרוחות ולשמור על שקט קהילתי
26 (עמ' 6, שורות 5-12).
27
28 61. ממכלול האמור לעיל, שוכנעתי כי התובעת היא זו שהביאה לפרסום גדול של התגובות נשוא
29 התובענה. מדובר בתגובות שפורסמו בשפה הרוסית בקבוצת פייסבוק סגורה, אשר הייתה
30 תחת שליטתה המלאה של התובעת. באפשרות התובעת היה להוביל למחיקת התגובות
31 באופן מיידי עת נחשפה אליהן, אך התובעת בחרה שלא לעשות כן. יתרה מכך, התובעת בחרה
32 להתראיין לכלי תקשורת שונים, ובכך הגדילה את הפרסום והחשיפה לתגובות אלו, אשר
33 ספק אם היו יוצרים פרסום שכזה ללא תרומת התובעת לכך.
34
35 62. הנתבעת פרסמה שלוש תגובות בשפה הרוסית, כחלק משרשור שהתנהל אודות פוסט שהציג
36 סרטון שערך מר לוינגר. כמפורט, הסרטון לא הוצג בפניי, והתובעת אף העידה כי הוא נמחק
37 מספר ימים לאחר מכן, וכך נמחקו איתו התגובות.

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 19-05-63272 בדריאן נ' זייציק

1 63. הנתבעת התנצלה בפני התובעת על אודות התגובות, אולם התובעת בחרה שלא לקבל
2 התנצלותה. בחישוב הפיצוי המגיע לתובעת יש לבחון גם את התנהגות הנתבעת לאחר
3 הפרסום, אותה מצאתי כטובה.
4

סוף דבר

5
6
7 64. התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 4,000 ₪ בלבד. בנוסף תישא
8 הנתבעת בהוצאות התובעת ובשכ"ט בסך של 2,500 ₪.
9 65. המזכירות תשיב לתובעת באמצעות בא כוחה הפרש אגרה ככל שיווצר הפרש כזה בהתאם
10 לתקנות.

11
12 66. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד ליום
13 התשלום המלא בפועל.
14

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

15
16
17
18 ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ב, 29 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.
19

20 ריאד קודסי, רשם בכיר
21
22
23
24
25
26

